

вало, — то мара бери! Але бо мы складаємо въ податку тысячъ на тую раду, та ще до того у той радѣ суть наші грошъ повѣтovій надъ 40.000 зр., о которыхъ нѣчо не знаємо, куды они обертаються. Я вносишъ-бы отже, що бы мы выбрали делегацію зъ трехъ членовъ, котра войшли бы чи поїхала-бы до Львова до пана намѣстника и запыталася, чи для турчанського повѣта истнуютъ які інші права, та що буде съ тою новою радою повѣтовою.“ — По сїй промовѣ выбрано делегацію зъ трехъ членовъ, въ котру войшли о. Яворскій и два господарѣ. По сїмъ слѣдували ще інші внесення отъ селянъ.

Около 4 тои годины пополудни закрывъ предсѣдатель першій зборы „Народной Рады“ въ Турцѣ промовою: „Любій Брата! Спѣшѣтъ домовъ и разповѣдже всѣмъ, что Вы тутъ видѣли и чули и скличтесь на другій разъ ще бѣльше. Бо, дасть Богъ дочекати, съ весною зробимо зборище (митингъ) народне, порадимося не надъ одною пекучою нашою справою. Будьте здоровій! Идѣтъ въ гараздѣ!“ — Народъ съ великою радостею розойшовся домовъ.

Участникъ.

Пам'яті бл. п. Григорія Воробкевича.

Дня 28 л. падолиста с. р. похоронили мы въ Червонцахъ о. протоерея Григорія Воробкевича, православного пароха въ Топоровцахъ, емеритованого професора школы реальнойной въ Чернівцахъ, знаного въ нашей литературѣ підъ именемъ „Наума Шрама“. Дня 21 л. падолиста приїхавъ въ Топоровець до Чортковъ до свого брата проф. о. Ісидора Воробкевича, славно-звѣстного на цѣлой Руси підъ именемъ „Давила Млаки“. Тутъ заболѣвъ на рану, котру мавъ бѣльше якъ двайцять лѣтъ, и перебувши чотыри добы въ страшенныхъ боляхъ, умеръ на затроеные крови дня 26 л. падолиста. Якъ громъ въ ясного неба ударила та сумна вѣсть всѣхъ щирыхъ сыновъ Буковиньской Руси — и ози поспѣшили отдать честь покойному супроводячи его до сирои могили. На домовинѣ пок. Григорія зложили вѣнцѣ лавровий: 1. „Руска Бесѣда“, 2. родина, 3. ученики реальнойной школы, 4. професоры реальнойной школы. Товариство академиківъ рускихъ „Союзъ“ взало участъ въ похоронѣ. Явилися такожъ громадяне зъ Топоровець въ бѣльшомъ числѣ и тымъ оказали, якъ любили сего священика, котрый бувъ имъ щирымъ порадникомъ и добрымъ отцемъ. Словахъ були: „Не мали мы такого доброго панѧ-отца и не будемо мати!“

Громада Топоровцѣ має надъ 1000 нумеровъ а до 4000 душъ и лежить въ садагурскомъ повѣтѣ на самой границѣ россійской. Зъ давна давенъ отзначувалася тая громада, якъ и всѣ буковинський, неумѣренностею въ уживаню горачихъ напиткѣвъ. Зъ давна давенъ не оттягавъ нѣхто Топоровчанъ отъ горбки, якъ и въ цѣлой Буковинѣ майже нѣгде нѣхто людей отъ піятики не оттягає. Ажъ прийшовъ о. Григорій Воробкевичъ до Топоровець и все що недѣль та свята говоривъ проповѣди до народа отъ сердя, въ котрыхъ завзыває народъ вымовнымъ разумованьемъ до отверзеня, до честного житя, до працѣ и просвѣты. Се велика заслуга покойного, ботуть въ Буковинѣ особливо по рускихъ громадахъ нема того звышаю, щобы пань-отцѣ проповѣдували людямъ, а якъ де котрый и проповѣдує, то звичайно читає народови що скаже зовсїмъ незрозумѣлого. По колькохъ лѣтахъ тои працѣ покойного показалися вже спасеній овочѣ. Люде топорецкій повздержувалися отъ неумѣренного уживаня напиткѣвъ, декотрі перестали зовсїмъ пiti, а надто самі люде за вели за моральною підмогою покойного читальни, до котрої все сходяться и де читають и слухаютъ. Покойный мавъ ще гадку оснувати склепъ громадскій, де бы люде все чого потребують, мали въ лѣпшомъ гатунку и за тавшій грошъ и де пожитокъ ишовъ-бы на окрашеніе церкви та на громадскіи потребы, — але ненадѣйна смерть перервалася житя сего тихого а такъ трудящаго роботника на нивѣ руско-народнїй.

бѣтника на нивѣ руско-народной.

Всѣмъ знающимъ нашу литературу вѣдомо, якѣ почестнѣ мѣсце мае вѣ вѣтъ покойный, писавшій подъ именемъ „Наума Шрама“ прекрасныи думы историчніи. Буковинъ Русланъ тратитъ вѣ покойнѣмъ не только найдѣнѣя вѣрнѣйшаго, вайщирѣйшаго свога сына, аль разомъ и чоловѣка высоко образованого и гуманного. Онъ относився все дружно до румунскаго народа. Покойный тямивъ добре, что вѣ давнину вѣ XV, XVI и XVII вѣкахъ Русины, маючї вѣ преславнѣмъ рицарствѣ запорожскому на побѣ самостойнѣй бытъ дерзавный, помагали неразъ Румунамъ вѣ ихъ тяжкихъ борбахъ съ Турками; Русины проливали тогды кровь свою за свободу румунскаго народа подъ славными гетьманами кошацкими, акъ княземъ Вишневецкимъ-Байдою, Иваномъ Свѣрговскимъ, Иваномъ Подковою и др. Князь Вишневецкій-Байда и Иванъ Подкова положили за свободу румунскому головы: першій бувъ повѣшеный Турками въ Константинополю, другого казнило польское правительство у Львова будѣмъ для того, шиарушивъ миръ заключеный черезъ Польшу

съ Турцию. Покойный тямывъ добре, що и зажадано отъ нихъ предложенія проектовъ, на
хоть Буковину заселили скорше Русины, якъ основѣ которыхъ мае министерство застановитися,
Румуни, що признає навѣть румунській хро- чи треба скликати анкету.
(Кам'янецький університетъ въ Зальцбургѣ.)

(Католицький університет в Зальцбурзі.) Якъ звѣстно, порушеню на послѣднїй сесії зальцбургскаго сойму справу основанія „свободного католицкаго университету“, а справа ся заинтересувала широкі кружки католицкій не лишь въ Австріи, но и въ Нѣмеччинѣ. — Для осущенія проекту завязалося особне товариство, котре по-клало собѣ задачею гадку заснованія католицкої академії попирати такъ морально якъ и матеріально. — Побоя информацій „Salzburger Chro-nik“ затвердило вже намѣстництво статуты сего товариства, посля которыхъ членомъ може бути кожный католикъ безъ взгляду на вѣкъ и полъ.

31 грудня 1887 р. кончиться привилей, даній
правительствомъ австро-угорському банку на
выдаванье паперовъ, поставленыхъ рѣвно съ
грошми и въ недалекомъ часѣ мае рѣшитися пы-
танье, чи привилей буде продовженый, чи може
правительство скоче поставити свою особу ин-
ституцію финансову або може надати привилей
австро-угорскому банку якой другої інституції

австро-угорского банку якои другой институції финансової, набрали отбувшіся передъ колькома днями надзвичайний загальний зборы австро-угорского банку незвичайного значеня и заинтересували собою зо взгляду на становище сего институту и впливъ его на финансы державы не лишь фаховыхъ финансистовъ, но и ширшу публику. — На послѣдніхъ надзвичайныхъ загальнихъ зборахъ предложила рада генеральна внесенье, щобы постаратись у правительства о внесеніе привилѣвъ и внесеніе се, розумѣєся, приято одноголосно, — поручаючи переведеніе сей справы генеральній радѣ. — Чи правительство згодиться на предложеніе банку, чи рѣшатся на которую зъ повыше поставленыхъ двохъ другихъ альтернативъ, на певно не знати; здається однакожъ, що впливи австро-угорского банку переможуть и що привилѣвъ его на тыхъ самыхъ загальнихъ основахъ съ деякими лиши модифікаціями будуть продовженія на дахиахъ 10 лѣтъ. — При той случайности интересне буде пригадати хочь коротко исторію повстання институції, называючоїся теперъ австро-угорскимъ банкомъ. Після войнъ наполеонськихъ находилося австрійске правительство въ великихъ клопотахъ финансовыхъ, а щобы заратоватися помочею грошовою тогдѣшної Wiener Stadtzettelbank надало їй патентомъ зъ 1 червня 1816 р. привилѣвъ банку державного, который перейшовши меого фазъ въ своїмъ розвитю получивъ свою основну організацію на підставѣ закона зъ 27 грудня 1862 р. За министерства мѣщанського переведено угоду съ Угорщиною, въ виду чого патентомъ зъ 1 листопада 1868 р. змѣнено організацію банку, который підъ назвою „національного банку“ розширивъ свою дѣяльність такожъ на край угорской короны. Въ р. 1878 змѣнено назву на „австро-угорскій банкъ“ и переведено заразомъ радикальну змѣну въ устрою самої институції, котра займає нынѣ перворядне становище въ цѣлій Европѣ.

дею, на котрой зновъ були мы всѣ якъ „на турецкому казаню“. А надто зааранжовано се такъ спрытно, що ледви о. Калинівскій скончавъ послѣдне слово, такъ заразъ зачавъ хоръ алюмніовъ співати по волоески такъ довго, доки народъ не розбійшовся. Було то очевидно обчислене на то, абы хто зъ свѣтскихъ Русинівъ не промовивъ до людей во руски и щобы не дати попрощатися съ дорогимъ Покойникомъ въ милой ему роїнай руской бесѣдѣ.

Кончимо сю сумну згадку за предчасно згасшого „Наума Шрама“ съ окликомъ до Рунета:

мундъ: Залишътъ пусту гадку — Русиновъ въ Буковинѣ зрумунащи. Минули безповоротно часы, де народовъ безкарно выкорѣнено; вы вспините лишь розвой руского народа, — но спините и розвой своего народу; а яко бы замъ и удался рускій народъ до за- принялъ депутацию даже привѣтно и заявилъ, що прощеніе о заведеніи безпосереднѣхъ выборовъ есть оправданіе. Гр. Таффѣ сподѣвається, что при приклонности правительства до сей оправы дастъся она безъ трудностей перевести.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Инспекторы промыслов.) Министерство торговли поручило властям краевымъ, чтобы о закладаню каждой большой фабрики доносили инспекторамъ промысловымъ, въ которыхъ окружъ мае находится основана фабрика. Черезъ то будутъ могли инспекторы промысловій предложить властямъ что до новыхъ фабрикъ свою гадку. Рѣвночасно получили власти политичній препорученіе, чтобы о каждомъ приключенью, якемало-бы мѣсце въ якомъ заводѣ промысловомъ, давали знать инспекторамъ промысловымъ, а послѣдній обовязанъ сейчасъ сконстатувати причину приключенія и отповѣдными зарядженіями запобѣгчи злу въ будучности.

(Справа промыслу цукрового.) Отъ якогось часу пôдносятся именно зъ стороны ческихъ производентôвъ цукру жалъ на упадокъ сей галузи промыслу. Справа тая трактовалася дуже широко не лишь въ прасѣ, но и на численныхъ въ той цѣли скликаныхъ зборахъ интересованныхъ та въ фаховыхъ анкетахъ. Пôсля информацій „Presse“ застанивляется теперь надъ сеною справою министерство скарбу, а предметъ дискусіи становить пытанье, якимъ способомъ прйти въ помочь цукровому промыслови? Въ той цѣли отбулася въ бюрѣ шефа секційного Бавмартнера приватна

ЗАГРАНИЦЯ

Африканська конференція. II. Коли
стартувала Німеччиною в Англію прішло по-

отже мѣжъ Нѣмеччиною и Англіею прішло по поводу колоній нѣмецкихъ на захѣднѣмъ побережу африканскому до конфликту, кн. Бисмаркъ звернувся до Франціи, съ котрою вязали Нѣмеччину многій интересы въ краяхъ надъ затокою гвинейскою, въ Камерунѣ и надъ рѣкою Габунъ. Теперь розпочалися переговоры мѣжъ Нѣмеччиною а Францією; а були они, можна-бы сказать, лишь продолженіемъ давнійшихъ подобныхъ переговоровъ, котрый однакожъ задля ненаглядной конечности перервался. Нѣмеччина порушила въ сихъ переговорахъ насампередъ, въ якій способъ можна бы найльше залагодити справу торговлѣ и плавбы на рѣкахъ африканскихъ, особливо-жъ на рѣкахъ Нигеръ, Габунъ и Конго, а оттакъ предложила, что въ виду многихъ конфліктовъ, выходящихъ зъ неясности международныхъ интересовъ, обмеженія территоріальныхъ послѣстей та неизвѣстности права державного и выплывающей изъ сего неизвѣстности податковъ и дачокъ, найльше будобы, наколи-бы справы тѣ залагоджувались мировымъ судомъ европейскимъ, а котрый-бы установивъ головній нормы, посля которыхъ всѣ такій справы могли-бы бути залагоджуваній. Въ першой линії насунулось тутъ на гадку международне товариство африканскe, зостаюче підъ протекторатомъ белгійского короля Леопольда II. Товариство се поставило собѣ за задачу положити на захѣдно-африканскому побережу державный засновокъ середъ тамошнихъ дикарївъ, въ котрому всѣ народы знайшли бы рѣвне право. Франція згодилася на се предложеніе Нѣмеччини, тымъ больше, що ен вязали рбжній относини съ товариствомъ африканскимъ и що се товариство зробило ѻй навѣть деякій користнїй уступки. Ся згода поступовання Франції съ Нѣмеччиною звернулася особливо противъ Англіи и Португаліи, котрой бажали мати въ Африцѣ первенство. Розпочала-ся вымѣна поть и денешь, а въ конци выгото-влено цѣлу програму конференції. Головними точками, котрой мали обговорюватися на конференції, настала-ся: Необмеженія свободу торговлї

ція постановлено: Необмежену свободу торговлі
и плавання всіх флагів на рікахъ Конго и Ні-
геръ, а оттакъ дефініацію права забирання въ по-
сейдость краївъ не малежачихъ ще до нѣкого.
Перша точка мала на цѣлі не допустити жадного
мута на Конго, винавши хиба, що оно мало-бы
служити до покриття коштівъ улекшення торговлі
(будова цортговль, морськихъ лѣхтарень и т. д.) и
забезпечити тамъ французскій и нѣмецкій домы тор-
говельний бѣзъ впливу и конкуренціи англійской.
Въ справѣ не занятыхъ ще нѣкимъ краївъ, при-
нято, що окупація повинна бути ефективною, ко-
ли має бути признана правомъ межинароднимъ.
Супротивъ сен послѣдної гадки очерлися майже
лишь виключно Англія и Португалія. И не диво: Англія супротивляється головно за-для свого
интересу надъ рѣкою Нигеръ, де одно лишь англійське товариство має 30 факторій и 8 парохо-
довъ. Торговля надъ Нигромъ, що приносила Ан-
глії въ 1870 р. 30.000 фунтівъ штерл., приносить
їй винѣ 2 мил., а для забезпечення сихъ дохо-
дівъ англійській Адміралтейству заплати тутт

дѣвъ выдѣллась Англія спонукаю заняти тутъ навѣтъ кусень землѣй. Подобный интересы мае въ Африцѣ такожь и Португалія и она за-для своей слабой силы въ Европѣ змушена була постушати спѣльно съ Англією. Середъ такихъ обставинъ скликавъ кн. Бисмаркъ конференцію до Берлина.

Кн. Бисмаркъ въ нѣмецкому парламентѣ. Мимо отбуваючоися якъ разъ теперь конференціи въ Берлинѣ и мимо другихъ важныхъ занятій, кн. Бисмаркъ знайшовъ ще на столько часу, чтобы явитися въ нѣмецкому парламентѣ и выголосити ажъ три бесѣды, вказуючї дуже ясно, яке становище занявъ нѣмецкій канцлеръ супротивъ теперѣшнаго парламенту и супротивъ всѣхъ складающихъ его сторонництвъ и фракцій. Смѣлость, пробиваючая въ сихъ бесѣдахъ, — хочь-бы навѣтъ и для самого кн. Бисмарка — посунена вже до найвысшои границѣ,

марка — посунена вже до наивысшои границы, доходитъ майже до байдужнаго легковаженія себѣ парламенту такъ, что, якъ сказавъ посл. Рикерть, можна на певно сподѣватися, что новый парламентъ не згине природною смертєю. Причину до першои бесѣды, выголошеної 26 падоляста, подала нѣмецкому канцлерови дебата въ парламентѣ о діетахъ для пословъ и обмеженіе вольныхъ картъ на жедѣзницѣ на подорожь до парламенту. За діетами и противъ обмеженія вольныхъ картъ промовили Штауфенберъ и соціалістъ Аверъ. Всѣда сего послѣднаго послла дала поводъ ки. Бисмаркови до его першои бесѣды. Наводимо тутъ въ немъ лишь найхарактеристичнѣаша черты, а именно тѣ мысця, въ которыхъ ки. Бисмаркъ характеризуе теперѣшній рухъ соціальнаго въ Нѣмеччинѣ. Кк. Бисмаркъкаже именно, что въ зболжаніи соціально-демократичнаго сторонництва видѣть лишь змагаючайся для него обовязокъ, выступити разъ съ позитивными предложеніями и выробити конституцію и суспольный порядокъ послля своеи думки. Оять давъ-бы имъ радо ще третій тузинъ пословъ, кобы они се лишь зробили, а павѣть хотѣвъ-бы отступити имъ коли цѣлу прозиацію на пробу. Число соціально-демократичныхъ выборцевъ доказуе лишь велике число невдоволеныхъ, котрѣ дожидаюгъ спасеня бѣгъ якихъ незвѣстныхъ. Коли бъ соціалісты мусѣли поступати позитивно, то они стали бъ богато лагоднѣйшиими. Число соціалістичныхъ выборцевъ однакожъ напоминае посѣдаючай класы, чтобы они и стремили до хѣшшого. Соціаль-демократы, бѣгъ коли существуютъ, дуже мало привлекаютъ къ поступку. Лакшна

и конституції, о котрой капплеръ сказавъ, що она повинна бути для парламенту „Noli me tangere“.

Россія. Царь перебѣхъ зъ Петербурга въ Гатчину. Петербургскій и Новгородскій митрополитъ Исидоръ обходилъ днъ 23 и. ст. надолиста 50-лѣтній ювілея служенія свояхъ архієрейскогъ службъ. По поводу сего ювілея дарувавъ царь митрополитъ Исидоръ портреты царевъ Николая I, Александра II и сѣбѣ, выложивъ богато бриллиантами, а многіи депутаты зъ рѣжихъ сторонъ великою державы складали митрополитъ свою же ланія и зложила ему такожь на памятку его ювілея многіи подарунки. Митрополитъ Исидоръ есть сынъ діакона Сергія И. Никольского и родился 1799 р. въ селѣ Козьмодемьянськѣ, тульской губерніи. Въ 1825 р. постигся онъ въ монахи, а 1834 бувъ рукоположенъ въ епископы въ Москву. Познѣше бувъ именованъ езархомъ грузинскимъ, а оттакъ 1858 р. митрополитомъ киевскимъ и галицкимъ, а на послѣдокъ 1860 р. митрополитомъ петербургскимъ и новгородскимъ. Торжественне заѣданіе „петербургскаго благотворительнаго общества“ отбѣгло для 1 грудня. Проф. Ламанскій говоривъ о задачѣ товариства. Пѣсма его гадки инициатива скрѣпленія Славянщины повинна розпочатися пѣдь покроительствомъ Россіи, а особливо треба бы уленити прилученіе Славянъ захѣдныхъ. На заѣданію было многіи члены особливо зъ духовенствомъ. Мѣжъ нашими бувъ на заѣданію такожь сербскій митрополитъ Михаилъ. Кураторъ варшавскаго округа школьнаго предложилъ манастрству проектъ щобъ на школьній округъ варшавскаго були назначены три инспекторы окружній

Бельгія. Сесія парламентаріи въ Бельгії розпочалася горячими дискусіями политичними выкиваними бувшими президентомъ министрѣвъ Фрерь-Орабомъ. Сей заѣстъ заразъ въ самой почтаку сесіи, чи змѣя обѣбъ въ кабинетѣ буде мала якій впливъ на політику правительства и чи змѣя потягнє за собою такожь змѣя програмы чи нѣ, а коли змѣя лишь змѣя обѣбъ, що було причиною сего. На се отповѣдь насампередъ Малю и заявивъ, що министри Вовесте и Якобъ уступили на жаданіе короля. Оттакъ забравъ голось теперѣшній президенйтъ кабинету и заявивъ, що бѣль першій постановивъ не допустити либераловъ до управы. Що до уступленія давніхъ министрѣвъ, то бѣль заявилъ, що підписавъ вправдѣ актъ королевскій, але не бере за него отвѣтальність на себе, бо сей актъ есть прерогативою короны. О новомъ законѣ школьній оказалъ Бервертъ, що онъ позбстане не змѣянимъ, бо показавъ вайбаштимъ.

Греція. Новий доказъ обмеженія сферъ дѣланія на балканскому публіострову масно въ бѣльгії грекою министра дѣлъ заграниць, котрый отвѣтвдаючи въ парламентѣ за інтерпредацію п. Зенона, наѣзвъ заявленіе гр. Каліонікою въ австрійскихъ делегаціяхъ въ спрѣвѣ угоды торговельной съ Гречією і скрѣпленії інтересовъ матеріальнихъ, що на будущій може причинитися до зближенія политичного. Беѣдникъ замѣтивъ, що подобна прихильностъ зъ стороны такої державы якъ Австрія може бути прината лиши съ правдивою віճностю и отвѣтвѣннімъ поспѣхомъ; даліше заявивъ онъ ще, що тую пріхильностъ австрійской державы для Гречії належить головно тому признати, що Гречія облягла силну волю не нарушати жира на всходѣ и працювати надъ удержаннемъ status quo. Цѣла съ беѣдомъ грекою министра значить іншими словами: Гречія готова стати на балканскому публіострову по сторонѣ Австрії и боронити таїмъ еї інтересовъ, за що зискує собѣ пріхильностъ и всяку підмогу въ власніхъ інтересахъ.

НОВИНКИ.

— Товариство „Русскихъ Дамъ“ у Львовѣ устроює въ мѣсяціи грудня с. р. кождомъ суботу вечериць музикально-декламаторскій, а на послѣдній вечериць буде дане и аматорске представленье. Перша вечериць отбудеться въ суботу днъ 6 л. грудня. Товариство надѣється, що Ви. Публика, знаюча ся хосенію цѣль, на яку ся вечерики устроюють, зволить ихъ якъ мазнувшого року, численно посѣщати. Днъ 3 л. лютого, въ второкт., устроить товариство „Русскихъ Дамъ“ вечерь съ танцами въ великій сали „Народного Дому“. — Отъ Вѣдому товариства „Русскихъ Дамъ“.

— Товариство „Академіческій Кружокъ“ устроює днъ 12 л. грудня въ великій сали „Народного Дому“ літературно-музыкальный вечерь на дохѣтіи недужної, многозаслуженої артистки русской сцены, панѣ Иваны Стефуровой. Въ програму вечера входять: отчтъ п. В. Л. п. з. „Звичай на Русі въ день св. Андрія“, декламація, продукція музична зъ композиції Бетовена, Вербіцкого, Лисенка и Астгояца; сольно басове и В. В., тріо на скрипки, фортепіано и віолончель и оль-фортеціанъ. Цѣль вечера — гуманна, а цѣль мѣсяць дуже умбрей: фоторі 1 зр., крѣсло въ першіхъ рядахъ 80 кр., въ дальшихъ 60 кр., вхідъ на салю 30 кр., на галерію 15 кр. — не обмежаючи жергволовності.

— Отъ о. Ивана Волинського одержали мы слѣдуючу звѣстку зъ Антверпенія въ письмѣ зъ 28 л. надолиста: „Щасливо доїхали мы до Антверпенія. Межи Дрезденомъ а Лапскомъ падавъ такій спѣгъ, що поспѣшній поїздъ задержався въ дорозі и спознався обѣ годинъ. Противно-же недалеко за Гановеромъ падавъ дощъ съ перервами ажъ до Ахенъ, и въ огородахъ ще ярина зеленілася. Въ Антверпенії воздухъ зовсімъ пахне весною, якъ у насъ около Великодня. Мѣсто що до будьовель має порівнати зъ Львовомъ, толькож склоновъ

выстави тути незробнай, такожь богато всякихъ базаровъ підъ голими небомъ. Катедра готицка, величезна, красна; въ костелі лавочки нема, толькож въ кутѣ маленька крѣслиця і кляничники, котрой собѣ кождый ставитъ, де хоче, і молитви. Завтра маю позовленіе о 7 год. отправити службу Божу, а о 9 маю бути вже на кораблі.“

— Руско народний театръ роспрашався въ недѣлю зъ Львовомъ, а вчера виїхавъ до Переїмши, де вже сегодні виступає съ комедією „Война ст. Жаннами“. Въ четверть, 4 л. грудня буде дана комична оперета Іс. Воробкевича „Панъ молодъ зъ Воснії“; въ суботу „Гуски і гусочки“, комедія М. Балуцкого, а въ недѣлю „Никола Довбушукъ“, народна оперета А. Степаніцкого. Театръ нашъ підъ часъ своєї гостини у Львовѣ здобувъ собѣ загальну симпатію и приналежність. Сиодѣваемо, що і жителі Переїмши и окрестності съ рѣбою широтою поїтываютъ нашъ театръ и будуть старатися всими силами піддерживати много-важну нашу інституцію народу.

— Виїзда академічного товариства „Союзъ“ въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Доповідючий виборъ одного члена ради повѣтової въ повѣтѣ Камінка-Струмилова зъ курій громадъ сельськихъ розписаній на днъ 15 січня 1885.

— Педагогичне руске товариство подає съ поданію до пр. людною віධомстю, що за его працяюю Свѣтлію нашї інституції: „Проїздѣ“ и Редакція „Зоря“ передали даромъ членіямъ книжочки свого видавництва „Дрогобицькому Інституту“ въ той спорѣ зъ лѣса грушатинського и тамъ взяли собѣ на березѣ и заснувъ. Тутъ наявъ єго Івана Левчукъ і обравувавъ єго. Левчукъ вже уважно. — Въ Серафіївій номеръ въ наслѣдкѣ смоубітства Валерія Стшеліцкій, авокультантъ тамошнього суду окружного. — Дръ Ельваръ Миль громъ открай ваніїїю адвокату въ Коломиї. — Передъ колькомъ дніми почавъ везувъ викладати лаву. — Россійскій купець Хлудовъ въ Москвѣ подарувавъ 300.000 зр. на основаніе шпиталю для дѣтей.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Дръ Ельваръ зъ Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Вчайди сїїги прискорили потреби бѣдної молодежі въ засмотренію ихъ ногъ обувьемъ, а тѣла одягну. Складаю въ імени той молодежі щиро подяку Добротіамъ, і радуємося, що наші патроти при торжествахъ родзинихъ і при другихъ нагодахъ не забувають на тихъ, що въ холодѣ і голодѣ чутюю і працюють надъ своимъ образованьемъ, щобъ въ даному часѣ отвдичати народовъ своїми пропагандами, достигнувшими званіє, до котрого прямують. — Зъ Добротіамъ находитися на стр. 81—93 прада Я. Головацкого: „Хронологическая роспись віяснихъ братій... інститута Ставропігійского (1461—1862)“.

— Могучі подаї подаї відъ бѣдної народу, або може звѣстки о рукоописахъ, прошу въ интересахъ роботи наше.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

— Виїзда Адміністрації въ Чернівцяхъ уконоституовався въ той спосібъ: правник Олімпій Волянський, голова; правник Евгін Тарновецький, заступник; правник Григорій Ом. Ганкевичъ, секретаръ; правник Антоній Бачинський, касієръ; правник Евгеній Ом. Галкевичъ, бібліотекаръ; правник Семенъ Віданівський, гносодаръ; правник Корнило Ферлеевичъ и філософъ Іларіон Кучковський, контролоръ.

</

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скла и товароў мѣшаныхъ
у Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 6.
Заложеный въ роцѣ 1845.

Подяка

для банку взаимныхъ обезпеченій „Славія“ въ Празѣ.

Почувствовіо до милого обовязку зложити сімъ Почт. банкови „Славія“ нашу искренійшу подаку за скоре, точно а передовсімъ спрэведливое ликвидаваніе школы, які мы понесли въ часі пожару, навѣстившаго наше село дні 22 лют. серпня 1884.

При томъ заявляемъ, что заразъ при лекції выплачено намъ майже цѣлѣ отшкодованіе, неизначну же решту мы одержали въ короткомъ часі. По той причинѣ приоручаемъ кождому, кто добре хоче асекурувати свое майно, — банку взаимныхъ обезпеченій „Славія“ яко ретельне Заведеніе асекураціїне.

Розсадовъ дні 30 листопада 1884.

Ілько Бутковський, Олекса Матвішинъ, Михаїл Кривий, Ілько Фрасолікъ, Василь Гриць, Іосифъ Гудзъ, Михаїл Кузівъ, Яць Демківъ, Василь Шелепетень, Пилипъ Ільїжакъ, Данило Демківъ, Михаїл Сколозда, Петро Демківъ Іванъ Ковалъ.

Народный русский Молитвенникъ

съ припорученіемъ и апра-
батомъ Преосвящ. Епископа
Дра Сильв. Сембраторовича,
получить можна

въ Торговли Мих. Дымета
и у Конст. Урбана ч. 20

рынокъ Львовъ,
оправы по 60 кр., 90
кр., 1 зр. 10 кр., 1 зр. 60
кр., 2 зр. 60 кр. и 3 зр.

Для дамъ въ аксамитѣ по
4 зр., 4 зр. 50 кр., 5 зр. и
5 зр. 50 кр.

Брошюрованный на великихъ
панерахъ 1 зр. 1239 2—6

Купуючимъ болѣше прымѣр-
никовъ отвѣтный рабатъ!

І. Вайнъ

во Львовѣ, при ул. Коперника ч. 22

1102 поручас свѣтъ (7—12)

складъ образовъ огњенныхъ и олѣйно-
друкованыхъ: свѧтыхъ, народныхъ,
краинобраздъ и т. п., якъ такоже вели-
сій выборъ зеркаль и рамъ зодо-
реній, бароковыхъ, листовыхъ, орѣ-
ховыхъ и рѣзьбленыхъ.

Приймає такоже образы олѣй-
ни и олѣйно друкованій до отно-
вленія, натягненія и оправы въ
рамы, якъ такоже рамы до зо-
лоченія по цѣнамъ якъ найум-
рениїшахъ.

Сплати ратами мѣсячными,
также въ мѣсяци якъ и на провинції.

1248 2—5

Квиты поборовій на

ЛОСЫ МѢСТА КРАКОВА

головна выгана

ЗР. 25.000

найменша выгана зр. 30

— Тягненіе вже 2 сѣчня —

Щоби такъ пожаданій и певній

ЛОСЫ КРАСВІЙ

якъ найбільше розповсюднити, продаю такъ довго якъ довго вистав запасъ
поодинокій лосы въ 11 мѣсячныхъ сплатахъ по 2 зр.

три " въ 24 " по 3 зр.

пять " въ 24 " по 5 зр.

— Вже по уплатѣ першої рати належать всѣ выгани до купившого. —

За готовку по курсу дневній.

По поводу надходячого тягненія, прошу о якъ найскоріше замовленіе.

При замовленіяхъ зъ провинції — найвибіднішіе почтовыи переказомъ — прошу такожъ

о 15 кр. за оплату пересылки квиту поборового долучити. Послѣдніи почтови за дороги

Августъ Шеленбергъ

Домъ банковый и контора вымѣнны у Львовѣ.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белай.

Подяка.

Подписаній уважаютъ своимъ святымъ обовязкомъ подлуквати прилюдно Высокоповажаному патріоту п. Іванову Борисъкевичу за щедрый даръ 400 зр., котръ жертвувавъ на заложеніе читальни въ нашому селѣ. Нехай Всеявишній вынадгородитъ Тобѣ, Всесвѣтній Пане, стократно за весь Твой такъ довгій и неутомимый трудъ около піддѣлагнія нашего бѣдного народа руского. Підъ твоимъ крыломъ мы якъ ті темнія пташки узрѣли свѣтъ и познали, хто наїм спріяле, а хто наїсъ неглотити хоче. Громада мае въ Тобѣ широго заступника и порадника у всѣхъ справаць и підъ Твоимъ проводомъ чуємо щасливими и безпечними ѿтъ всѣхъ напастей. Давньбы Богъ, щобъ Ты, нашъ дорогій скарбъ, зора на нашому небосклонѣ, якъ наїдовшо намъ проводивъ, щобъ за Твоимъ проводомъ прїшли мы до берега лучшої долї! Пріймакъ Ѷть наст, Достойній Пане, хоч тую подяку въ дань, котра зъ глубини серця походить, бо мы не єсмо въ сиї чимъ вишишъ за Твой щедрый даръ отдачнія. — Въ Увайлѣ, дні 30 листопада 1884. Демко Мостовий, Іванъ Любій, Михаїлъ Ангелъ, Михаїлъ Мостовий — за Видѣль читальній.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА“

Комедія на 4 справи.

Написавъ Олександръ Я. Кониський.

Ціна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторінъ 73 — Набуты можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ висилкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

у Львовѣ, улиця Галицка, число 16,

поручаютъ:

Сорочки мужскій бѣлі, гладкі, по піанѣ фабричнѣ зр. 1:50, 1:80,
2:50, 2:80 и 3; колоровъ „Окесордъ“ по зр. 2:15 и 2:80; нічній
(гущульській) по 250.

Сорочки для хлопчиківъ бѣлі, толькъ въ однобімъ знаменитомъ родѣ
по зр. 1:50.

Каміони зъ „Саліс“ домашній работы по зр. 1:20, 1:40 и 1:60.

Ковітирикі штука по 20, 23 и 25 кр. Тузинъ по зр. 2:40 до 2:80.

Маншети пари 35, 40 и 45 кр. Тузинъ зр. 4 до 5.

Хустки до носа бѣлі до 60 кр. шугка, шовковій 75—150.

Скарпітки бѣлі и колоровъ, пари бѣлі до 15 кр. до 1:50 зр. Въ тузинѣ
дешевше.

Хустки до шківокъ и вовниакъ бѣлі 95 до зр. 7:50.

Краватки въ найбільшихъ выборѣ, шлійки, спинки, пѣтки, гребенъ, брюти.

Рукавички въ якото роді, власного виробу, пулляреси, пушки на
тютоні, панерть до цигаретъ и т. п.

Цилиндри складаній (шареахъ снаїд) гибтовий зр. 5:50, атласовий зр. 9

Кафтанники, сподні и скарпітки базований, вовниакъ фляжелевій
и шовковій, такоже прос. Ігора

Камізельки волочкій съ вуївами и панчохі до подѣвання.

Папучки, мешти и чоботы волочкій, пледы, коники загійскі.

Камішъ фальцевій, мужскій, пари зр. 1:50, високій зр. 2:20.

Штильни, камашъ шкірний до подѣвання и до кінця, пари зр. 3:50—6.

Шапки зъ футра и сукна, шапки рианій. Фезы турецкій по зр. 1:80.

Парасоль базований, вовниакъ и шовковій бѣлі зр. 1:20 до 10.

Панамъ гумовий въ рожівихъ родахъ бѣлі зр. 10:50 до 28.

Калошъ мужскій, вишити пари 4 зр., вишити 3 зр., — дамскій вишити
3:50 зр., вишити 2:80 и 2:50 зр.

Перфумы, мыла, колоніска вода, пудръ и т. п.

1253 (2—12)

ПОРУЧАЕ:

ХИНЬСКЕ СРѢБЛО

Ножѣ. вилки, ложки и ложечки.

Ножики и вилочки и т. д. маю такожъ и въ футералахъ
1242 (етапъ). 2—2

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000
марокъ

яко найбільшу выграну подає въ най-
щасливішому случаю найновійша,
велика, державою Гамбурга загва-
рантована лотерія грошува.

Спеціально жо:

1	Премія а. м.	300000
1	выгр. а. м.	200000
2	выгр. а. м.	100000
1	выгр. а. м.	90000
1	выгр. а. м.	80000
2	выгр. а. м.	70000
1	выгр. а. м.	60000
2	выгр. а. м.	50000
1	выгр. а. м.	30000
5	выгр. а. м.	20000
3	выгр. а. м.	15000
26	выгр. а. м.	10000
56	выгр. а. м.	5000
106	выгр. а. м.	3000
253	выгр. а. м.	2000
6	выгр. а. м.	1500
515	выгр. а. м.	1000
1036	выгр. а. м.	500
29020	выгр. а. м.	145
19463	выгр. а. м.	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.		

Разомъ 50,500 выганихъ, а кромѣ
того ще одна премія, прайдуть
въ семи видахъ певно до поръ-
шенія.

1219 2—4

Найновійша велика, високимъ правителівствомъ дер-
жавнимъ въ Гамбургу дозволена і цѣлью майномъ дер-
жавнимъ загвартоано лотерія грошува содержить 100000
лосбъ, зъ котрьхъ 50.500 лосбъ, отже більше якъ
половина будуть виглятися одинъ по другому въ семи
видахъ стоячими тутъ побѣдъ виграными; цѣлью на-
піталь, що має виголосуватися, вносить

9,290.100 марокъ.

Черезъ Богданію виграными, маючими въ

свій великихъ лотерія гроши, якъ такоже черезъ найбіль-
шу можливу гарантію и точну выплату виграныхъ та-
кішіхъ лотерія съ всіми великими прихильностю. Після
постанови піяни управлія некої особи до сего назначена
генеральна дірекція а держава надзору підъ пред-
приємствомъ.

Особиша отмінність сен лотерія грошивъ лежить въ
екінності урядженіо, що всі 50.500